

(Giv Gud äran.doc)
Högtidliga varningsord
IV Giv Gud äran

Kommentar

Tolkning av helgelsen

Giv Gud äran! Uppmaningen i första hand till predikanterna som i framgångens dagar lockas att vika av och stjäla till sig av den ära som endast Gud skall ha.

Men de hade missat att

den verksamma orsaken till fortsatt helgelse icke låg i dessa heliga intryck, utan i den Ande som hade åstadkommit dessa heliga intryck. Ty det var en uppenbarelse av Kristus i dem, och de voro i och för sig själva verken bättre eller sämre än förut. 394 f

därför föll de igenom.

Predikanterna hade alltså inte uppfattat att de hade varit genomlysta av Kristus, att det var Kristus i dem som åstadkommit helig *bävan* (394) på omgivningen. De hade inte ägt Kristus, inte förfogat över honom, men hade använts av honom.

Konklusion: En helgad människa är i och för sig inte bättre än andra, men han återspeglar Kristus på ett unikt sätt.

Avsnittets centrum: För predikanterna gällde ursprungligen: Gudomlig kraft så att *känsliga själar bävade i deras närhet*. (394) Jmf Mose när han steg ned från berget. Mose var genomlyst av Gud. Mose härlighet kopplad till synen på de kristnas helgelse ett älsklingstema för EG.

Tillspillogivningen efter erövringen av Jeriko

Tillspillogivningen=Guds befallning och därför rätt

Användning av det tillspillogivna som Akan gjorde= olydnad mot Guds befallning och därför orätt. Allt enl Josua 6 och 7.

EG omtolkar och låter budet om tillspillogivning gälla församlingens ledare och deras lydnad som förutsättning för Guds välvilja. EG negligerar det etiskt ohållbara i att tillspilloge.

När däremot EG behandlar hur kung David gjorde en folkräkning för att försäkra sig om militär slagstyrka och inte blint litade på Guds stöd omtolkardäremot inte EG. David straffades genom att

Gud låter 70000 av hans folk dö. Detta överför EG på församlingen där ledarnas övermod gör att "de nyomvända falla som strå". 399

Svårförståelig exeges

Påstås av EG att Hiskia blev övermodig och att därför Guds vrede drabbade honom. Detta enligt sammanhanget sagt om Hiskia sen han blivit frisk. Vad han då gjorde var att han obetänkt i sin glädje avslöjade hemligheter för babyloniern Merodak Baladan. 393 f

Exempel på förvänd andlighet enl EG

De "vilja ha hans glädje, hans upphöjda karaktär och hans välsignelse, ja, med ett ord, allt som kan vara deras fördel och göra dem lyckliga för de båda världarna"... "de hämta välsignelse ifrån ovan men icke ifrån djupet"... huru lätt de förhäva sig och bli uppblåsta 396

Alternativet. "Må det alltid stå levande för våra hjärtan, att *allt* är av Gud. Vi äro blott *tjänare* och därtill *onyttiga tjänare*. 397

Guds vrede om inte Gud får äran

Genomgående i EG:s text

Bibelhänvisningarna

*** Josua 7:13 s 393 13Stå nu upp och helga folket och säg: Helgen eder till i morgon. Ty så säger HERREN, Israels Gud: Något tillspillogivet finnes hos dig, Israel; du skall icke kunna stå emot dina fiender, förrän I skiljen det tillspillogivna från eder.

*** 2 Sam 24:1 s 398 Men HERRENS vrede upptändes åter mot Israel, så att han uppeggade David mot dem och sade: "Gå åstad och räkna Israel och Juda." 2 Sam 24:1

*** 2 Sam 24:3 s 398 Joab svarade konungen: "Må HERREN, din Gud, föröka detta folk hundrafalt, huru talrikt det än är, och må min herre konungen få se detta med egna ögon. Men varför har min herre konungen fått lust till sådant?"

*** 2 Sam 24:9 s 398 Och Joab uppgav för konungen vilken slutsumma folkräkningen utvisade: i Israel funnos åtta hundra tusen stridbara, svärdbeväpnade män, och Juda män voro fem hundra tusen. 2 Sam 24:9

*** 2 Sam 24:15 s 398 15Så lät då HERREN pest komma i Israel, från morgonen intill den bestämda tiden; därunder dogo av folket, ifrån Dan ända till Beer-Seba, sjuttio tusen män.

*** 2 Sam 24:17 s 398 Men när David fick se ängeln som slog folket, sade han till HERREN så: "Det är ju jag som har syndat, det är jag som har gjort illa; men dessa, min hjord, vad hava de gjort? Må din hand vända sig mot mig och min faders hus."

*** 2 Sam 24:20 s 399 20När Arauna nu blickade ut och fick se att konungen och hans tjänare kommo till honom, gick han ut och föll ned till jorden på sitt ansikte för konungen.

*** 2 Sam 24:25 s 398 Och David byggde där ett altare åt HERREN och offrade brännoffer och tackoffer. Och HERREN lyssnade till landets bön, och hemsökelsen upphörde bland Israel.

*** 2 Krön 32:25 s 394 25Dock återgäldade Hiskia icke det goda som hade blivit honom bevisat, utan hans hjärta blev högmodigt; därför kom förtörnelse över honom och över Juda och Jerusalem.

*** Ps 115:1 s 397 Icke åt oss, HERRE, icke åt oss, utan åt ditt namn giv äran, för din nåds, för din sannings skull. (Viktigt för EG)

*** Ordspr 16:19 s 398 19Bättre är att vara ödmjuk bland de betryckta än att utskifta byte med de högmodiga.

*** Jes 39:1 s 393 Vid samma tid sände Merodak-Baladan, Baladans son, konungen i Babel, brev och skänker till Hiskia; och han fick höra, att denne hade varit sjuk, men blivit återställd.

*** Jes 39:2 s 394 Och Hiskia glädde sig över deras ankomst och visade dem sitt förrådshus, sitt silver och guld, sina vällyktade kryddor och sina dyrbara oljor och hela sitt tyghus och allt vad som fanns i hans skattkamarar. Intet fanns i Hiskias hus eller eljest i hans ägo, som han icke visade dem.

*** Jes 39:3 s 394 Men profeten Jesaja kom till konung Hiskia och sade till honom: "Vad hava dessa män sagt, och varifrån hava de kommit till dig?" Hiskia svarade: "De hava kommit till mig ifrån fjärran land, ifrån Babel."

*** Jes 39:4 s 394 Han sade vidare: "Vad hava de sett i ditt hus?" Hiskia svarade: "Allt som är i mitt hus hava de sett: intet finnes i mina skattkamarar, som jag icke har visat dem."

*** Jes 39:5 ff s 394 5 Då sade Jesaja till Hiskia: "Hör HERREN Sebaots ord: 6 Se, dagar skola komma, då allt som finnes i ditt hus och som dina fäder hava samlat ända till denna dag skall föras bort till Babel; intet skall bliva kvar, säger HERREN. 7 Och söner till dig, de som skola utgå av dig och som du skall föda, dem skall man taga, och de skola bliva hovtjänare i den babyloniske konungens palats." 8 Hiskia sade till Jesaja: "Gott är det HERRENS ord, som du har talat." Och han sade ytterligare: "Frid och trygghet skola ju få råda i min tid."

*** Jes 42:8 s 395 Jag, HERREN, det är mitt namn; och jag giver icke min ära åt någon annan eller mitt lov åt belätena. (Viktigt för EG)

*** Jes 42.:8 s 393 Jag, HERREN, det är mitt namn; och jag giver icke min ära åt någon annan eller mitt lov åt belätena.

*** Malaki 2:2 s 399 2 Om I icke hörsammen det och akten därpå, så att I given mitt namn ära, säger HERREN Sebaot, så skall jag sända förbannelse över eder och förbanna edra välsignelser; ja, jag har redan förbannat dem, eftersom I icke akten därpå.

*** Luk 10:17 s 395 Och de sjuttio två kommo tillbaka, uppfyllda av glädje, och sade: "Herre, också de onda andarna äro oss underdåniga genom ditt namn."

*** Upp 3:17 s 396 Du säger ju: 'Jag är rik, ja, jag har vunnit rikedomar och behöver intet'; och du vet icke att du just är eländig och ömkansvärd och fattig och blind och naken.

IV.

Giv Gud äran! S 393

"Och jag skall icke giva min ära åt någon annan, ej heller mitt lov åt avgudabilderna." Es. 42:8.

Jes 42.:8 s 393 Jag, HERREN, det är mitt namn; och jag giver icke min ära åt någon annan eller mitt lov åt belätena. Jes 42:8

1, Från Jerikos erövring till Akans stöld är blott ett steg, ett enda litet steg.

Jos 7:1 s 393 1 Men Israels barn förgrepo sig trolöst på det tillspillogivna; ty Akan, son till Karmi, son till Sabdi, son till Sera, av Juda stam, tog något av det tillspillogivna. Då upptändes HERRENS vrede mot Israels barn.

Bakom varje seger lurar ett nederlag. Ty om vi icke lovsjunga Herren och giva Gud äran, så skall högmodets förbannelse uppsluka våra framgångar, en ödeläggande vind förhärja all vår yppighet. En babylonisk mantel är nog att beröva oss den allt övervinnande kraften, som vilat över oss genom Guds Ande. Och varför vi snava och stappla, då vi från de höga uppenbarelserna återvända till det verksamma livet, beror därpå, att vi icke giva Gud äran.

"Något spillgivet finnes hos dig, Israel. Du skall icke kunna hålla stånd emot dina fiender, förrän I skiljen det spillgivna ifrån eder. Ty

jag vill icke mer vara med eder, om I icke utroten det spillgivna ifrån eder." Jos. 7.

Josua 7:13 s 393 13 Stå nu upp och helga folket och säg: Helgen eder till i morgon. Ty så säger HERREN, Israels Gud: Något tillspilloivet finnes hos dig, Israel; du skall icke kunna stå emot dina fiender, förrän I skiljen det tillspilloivna från eder. Jos 7:13

Jes 39:1 s 393 1 Vid samma tid sände Merodak-Baladan, Baladans son, konungen i Babel, brev och skänker till Hiskia; och han fick höra, att denne hade varit sjuk, men blivit återställd. 2

2. Syndens makt ligger i hennes list. Självförhävelsens hårfina begynnelse är ofta glädjen över den nåd, som Herren bevisat oss. Då konung Hiskia blivit återställd ifrån sin sjukdom, skickade Merodak Baladan brev och skänker till honom, ty han hade hört, att Hiskia varit sjuk **(393 sen 394)** men blivit frisk.

Jes 39:1 s 393 Vid samma tid sände Merodak-Baladan, Baladans son, konungen i Babel, brev och skänker till Hiskia; och han fick höra, att denne hade varit sjuk, men blivit återställd.

Den överraskande vänligheten gjorde Hiskia så öppenhjärtad och glad, att "han visade dem sin skattkammare, sitt silver och sitt guld, sina specerier och sin dyrbara olja och hela sitt tyghus och allt vad som fanns i hans förrådshus.

Jes 39:2 s 394 Och Hiskia glädde sig över deras ankomst och visade dem sitt förrådshus, sitt silver och guld, sina välluktande kryddor och sina dyrbara oljor och hela sitt tyghus och allt vad som fanns i hans skattkamrar. Intet fanns i Hiskias hus eller eljest i hans ägo, som han icke visade dem.

Intet var, som Hiskia icke visade dem i sitt hus och hela sitt rike." En glad sinnesstämning rådde ibland hovmännen, som uttalade sin glädje och beundran över judakonungens härlighet, och hans hjärta svällde, och varje pulsslag sprang som ett jubelrop genom hans varelse; men då hördes allaredan dånet av en ödeläggande storm.

Jes 39:3 s 394 Men profeten Jesaja kom till konung Hiskia och sade till honom: "Vad hava dessa män sagt, och varifrån hava de kommit till dig?" Hiskia svarade: "De hava kommit till mig ifrån fjärran land, ifrån Babel."

Och profeten Esaia gick in till konungen och sade: "Vad hava dessa männen sagt och varifrån hava de kommit till dig?" Helt öppet svarade konungen: "Ifrån ett avlägset land äro de komna till mig, ifrån Babel."

Jes 39:4 s 394 Han sade vidare: "Vad hava de sett i ditt hus?" Hiskia svarade: "Allt som är i mitt hus hava de sett: intet finnes i mina skattkamrar, som jag icke har visat dem."

— "Vad hava de sett i ditt hus?" — "Allt vad i mitt hus är hava de sett." Och Esaia sade till Hiskia: "Hör Herren Sebaots ord! Se, dagar skola komma, då allt vad i ditt hus är skall bortföras till Babel, och dina barn skola bliva slavar i konungens av Babel

palats." Es. 39.

Jes 39:5 ff s 394 5Då sade Jesaja till Hiskia: "Hör HERREN Sebaots ord: 6Se, dagar skola komma, då allt som finnes i ditt hus och som dina fäder hava samlat ända till denna dag skall föras bort till Babel; intet skall bliva kvar, säger HERREN. 7Och söner till dig, de som skola utgå av dig och som du skall föda, dem skall man taga, och de skola bliva hovtjänare i den babyloniske konungens palats." 8Hiskia sade till Jesaja: "Gott är det HERRENS ord, som du har talat." Och han sade ytterligare: "Frid och trygghet skola ju få råda i min tid." Jes 39:5 ff

Därför att hans hjärta blev övermodigt, kom vrede över honom och över Juda och Jerusalem. 2 Krön. 32:25.

2 Krön 32:25 s 394 25Dock återgäldade Hiskia icke det goda som hade blivit honom bevisat, utan hans hjärta blev högmodigt; därför kom förtörnelse över honom och över Juda och Jerusalem.

3. Det finns prövade själar, som under nödens dagar lämnade sig *helt* åt Gud, och i den helhjärtade hängivenhetens första stunder vilade en gudomlig kraft över dem. Den Ande, som uppenbarade sig hos dem, var så överväldigande helig, att många känsliga själar bävade i deras närhet, liksom Israel bävade, då Mose kom ned ifrån fyrtio dagars umgänge med Gud. Fördjupande sig i dessa härliga ting, fylldes de av glädje över all den nåd, som Herren bevisat dem, förbiseende att den verksamma orsaken till fortsatt **(394 sen 395)** helgelse icke låg i dessa heliga intryck, utan i den Ande, som hade åstadkommit dessa heliga intryck. Ty det var en uppenbarelse av *Kristus* i dem, och de voro i och för sig själva varken bättre eller sämre än förut. I stället för att under vördnadsfull tillbedjan tjäna *Herren*, ville de offentliggöra sig själva; och de lyckades för en tid att hänföra massorna men blevo snart andelösa och tomma. Nu är hjärtat hårt, själen förlamad, bekännelsen kall! Den iver, som de nu ådagalägga i att förorda sig själva, är ingenting annat än en protest emot samvetets dom. De stora orden falla från bekännelsens trän, skakade av samvetet, likasom bladen göra sin likfärd vid höstvindarnas sorgemarsch.

Ty detta är vad Herren har sagt: Jag skall icke giva min ära åt någon annan.

Jes 42:8 s 395 Jag, HERREN, det är mitt namn; och jag giver icke min ära åt någon annan eller mitt lov åt belätena. Jes 42:8

4. O, hur mitt hjärta blöder vid tanken på att en av de sjuttio, som återvända med triumferande jubelrop: "De onda andarna äro oss underdåniga i ditt namn!" —

Luk 10:17 s 395 Och de sjuttio två kommo tillbaka, uppfyllda av glädje, och sade: "Herre, också de onda andarna äro oss underdåniga genom ditt namn."

en, säger jag, *en* skall aldrig mer hugna oss med budskap om själars frälsning. Livslevande, hjärtevarma drogo de ut, men en kom

igen, förslöad och andelös, ty han hade förlorat välsignelsen under sitt arbete. Vad kan orsaken vara? Ack jo, den unge, oerfarne evangelisten, som ifrån en ringa samhällsställning var på väg att bli en "offentlig" man, blev snart uppblåst och förmådde ej bära sina framgångar. Samtidigt blev han kanske en martyr under många lidelser, och nu — min röst kväves av tårar — nu förmår han endast under höga rop arbeta sig fram till ett och annat människohjärta, ty *Herren* har delvis upphört att förmana genom honom.

5. Många dyra Guds barn prisa nåden högre in "all nåds Gud," och — missförstå mig icke — otaligt många leva i gåvorna men föga eller ingen (**395 sen 396**)ting alls i Gud. De söka honom, icke så mycket därför, att de vilja ha en personlig, alltid närvarande och inneboende Kristus, utan därför, att de vilja ha hans glädje, hans upphöjda karaktär och hans välsignelse, ja, med ett ord, allt som kan vara deras fördel och göra dem lyckliga för de båda världarna. Och den trofaste Guden välsignar även dessa själar, så mycket som de äro i stånd att kunna emottaga. De hämta välsignelse ifrån ovan men icke ifrån djupet; understundom svälla de ut som vårbäckarna och göra då mycket väsen av sig, men under mellantiderna äro de alldeles upptorkade, ytliga som de äro, barometerkristna, påverkade av varje yttre orsak. Men o, med vilken förkärlek de stanna för varje god sinnesrörelse, och huru lätt de förhäva sig och bli uppblåsta! Är *du* en av dem?

6. Såsom en själ kan tro sig vara frälst på grund av heliga sinnesrörelser, såsom till och med en kristen kan förstelna i Andens nådeverkningar så, att han aldrig kan födas till gudomlig natur, så kan en helgad själ stiga upp i självförhåvelsens tomma rymder och en kristen höja sig på "uppenbarelsens" vingar till inbillade höjder, troende sig vara längre hunnen, än han verkligen är. Dessa själar karaktäriseras av en mycket hög beaktelse, och de tala om sin frälsning, på samma sätt som en drucken man talar om sina oerhörda rikedomar, fastän han i verkligheten äger ingenting alls. Rätt vad det är, göra de cession, och utredningen av deras "bo" visar följande mycket överraskande resultat: "*Du säger: 'Jag är rik och har överflöd och behöver intet,' och vet icke, all du är den eländige och jämmerlige och fattige och blinde och nakne.*" Uppb. 3.

Upp 3:17 s 396 Du säger ju: 'Jag är rik, ja, jag har vunnit rikedomar och behöver intet'; och du vet icke att du just är eländig och ömkansvärd och fattig och blind och naken.

O, den käre vännen, han "*gick* upp i Gud", och försvann för våra ögon, likasom luftseglaren (**396 sen 397**) på sin djärva färd ibland molnen;

men fallet var så mycket djupare, då han störtade ned ifrån sin "härlighets tron" och den höga bekännelsen blev till kras.

7. Må det alltid stå levande för våra hjärtan, att *allt* är av Gud. Vi äro blott *tjänare* och därtill i bästa fall *onyttiga tjänare*. Det är ingenting, som ligger så nära till hands som det, att stanna i något sitt eget eller i det som man genom Guds nåd har fått uträtta i hans tjänst. Men vår enda omsorg vare att lyda konungens kommando. Och när han så vill, låtom oss tala om vad Herren genom oss har gjort, på det vi må förhärliga Gud och liva andra till missionsarbete. Det är visserligen ej orätt, tvärtom nödvändigt, att församlingen får veta vad som uträttas på missionsfälten; ty därigenom ökas intresset för missionen, och genom de mångas bön och tacksägelse kommer nåden att överflöda så mycket mer. Men har man — om ock mer eller mindre hemligt även för sig själv — haft för avsikt att upphöja sig själv eller det missionssällskap man tillhör, då har man gått saken så nära, att man uppväcker Herren till nit. Det vore förmätet av oss att vilja bli konungar över de områden, som vi under bataljen, lyckats erövra. *Ty äran, riket och makten tillhöra Herren allena.*

8. Historien förmäler, att kung David var så framgångsrik, att hans konungarrike utvecklade en stormakt under hans regering. Att under dessa oerhörda framgångar finna den inspirerade sångaren sjunga ur djupet av sitt hjärta: *"Icke oss, Herre, icke oss, utan ditt namn giv äran!"*,

Ps 115:1 s 397 Icke åt oss, HERRE, icke åt oss, utan åt ditt namn giv äran, för din nåds, för din sannings skull.

det är i sanning rörande. Men huru nedslående att en annan gång finna samma konung med ett högmodigt hjärta fördjupad i sina framgångar. **(397 sen 398)** En befallning utfärdades till Joab: *"Gå och räkna folket!"*

2 Sam 24:1 s 398 Men HERRENS vrede upptändes åter mot Israel, så att han uppeggade David mot dem och sade: "Gå åstad och räkna Israel och Juda." 2 Sam 24:1

Men konungens ord var till och med för Joab en styggelse, och han utbrast: *"Varför vill min herre, all denna sak skall göras?"*

2 Sam 24:3 s 398 Joab svarade konungen: "Må HERREN, din Gud, föröka detta folk hundrafalt, huru talrikt det än är, och må min herre konungen få se detta med egna ögon. Men varför har min herre konungen fått lust till sådant?" 2 sam

Men konungens befallning måste åtlidas, vadan Joab och befälhavarna drogo ut i konungens åsyn för att räkna folket.

Under tiden avvaktade konungen med spänd nyfikenhet resultatet av den olycksaliga folkräkningen, och efter en tid lämnades honom en uppgift på i runt tal 1,300,000 stridbara män. Segerfirande konung! O, hur hans hjärta svällde! Vilket konungadöme! 1,300,000 stridbara män — åh, vilken armé!

2 Sam 24:9 s 398 Och Joab uppgav för konungen vilken slutsumma folkräkningen utvisade: i Israel funnos åtta hundra tusen stridbara, svärdbeväpnade män, och Juda män voro fem hundra tusen. 2 Sam 24:9

9. Men då hänförelsen nått sin höjd, slog honom hans samvete. Herens nitälskan drog ut med blixtrande svärd, och folket föll som strå, och över de sjuttio tusen liken for en ängel med draget svärd mot Jerusalem.

2 Sam 24:15 s 398 15Så lät då HERREN pest komma i Israel, från morgonen intill den bestämda tiden; därunder dogo av folket, ifrån Dan ända till Beer-Seba, sjuttio tusen män.

Hela Israel vred sig i ångest, glädjen var förbytt i säck och aska. David, som jämte de äldste låg på sitt ansikte, grät, ropade och grät: *"Jag har syndat! Jag har syndat! Jag har svårligen syndat, men vad hava dessa fåren gjort?"*

2 Sam 24:17 s 398 Men när David fick se ängeln som slog folket, sade han till HERREN så: "Det är ju jag som har syndat, det är jag som har gjort illa; men dessa, min hjord, vad hava de gjort? Må din hand vända sig mot mig och min faders hus."

Liksom regnet uppmjukar jorden och åskan renar luften, så var denna hemsökelse ägnad att rena David och hans folk ifrån högmodets förfärliga pestångor.

2 Sam 24:25 s 398 Och David byggde där ett altare åt HERREN och offrade brännoffer och tackoffer. Och HERREN lyssnade till landets bön, och hemsökelsen upphörde bland Israel.

Efter denna förödmjukelse offrade och tillbad konungen vid ett nytt altare i ett nytt sinne; och se, Herren svarade med eld från himmelen. Men, o ändå, sjuttio tusen lik för en enda mans dårskap och dessutom landet fullt med gråtande änkor och faderlösa barn!

"Bättre är att vara ödmjuk med de ringa än att skifta byte med de stolta." Ordspr. 16:19.

Ordspr 16:19 s 398 19Bättre är att vara ödmjuk bland de betryckta än att utskifta byte med de högmodiga.

10. O, att vi äntligen komme därhän, att vi skylde våra ansikten och tillbåde i stoftet på det rum, där Guds majestät drager fram! O, att vi (**398 sen 399**)ifrån och med i dag måtte så ordna våra triumftåg, att vårt eget jag må förbliva dolt i skuggan av den Gud, som verkar allt i alla! Tvivelsutan har mången Herrens plantering blivit förhärjad av högmodets förbannelse. "Vingårdsvaktaren", evangelisten, predikanten eller församlingsföreståndaren,

förhävde sig och uppväckte Herren till nit emot sig själv och det verk, som han hade gjort i Gud, och — de nyomvända falla som strå.

Men vad hava dessa fåren gjort!?

Ack Herre, inför dig, inför dig allena! Mitt hjärta gråter som David vid Ornans loge.

2 Sam 24:20 s 399 20 När Arauna nu blickade ut och fick se att konungen och hans tjänare kommo till honom, gick han ut och föll ned till jorden på sitt ansikte för konungen.

Ack Herre, förlåt oss! Ack Herre, hav misskund! Ack Herre, tag oss åter till godo! Min själ ligger i stoft, min hela varelse är en tårekälla; ty jag genombävas av dessa dina ord:

"Om I icke hören och läggen det på hjärtat, så att I given mitt namn äran, så skall jag sända förbannelse över eder och förbanna edra välsignelser."

Malaki 2:2 s 399 20 Om I icke hörsammen det och akten därpå, så att I given mitt namn ära, säger HERREN Sebaot, så skall jag sända förbannelse över eder och förbanna edra välsignelser; ja, jag har redan förbannat dem, eftersom I icke akten därpå.

*